

Het Sanhedrin terug op het wereldtoneel

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 25 augustus 2015) (Laatste bewerking: 7 juni 2020)

Het is niet toevallig dat juist in onze tijd, waarin de voorbereidingen voor de bouw van de [Derde Tempel](#) in volle gang zijn, ook het Sanhedrin (tribunaal) weer op het wereldtoneel is verschenen. Dat is gebeurd op 13 oktober 2004, de 28ste dag van de Joodse maand Tishrei, in de stad Tiberias aan het meer van Galilea. Daar zijn op deze datum tientallen rabbijnen bij elkaar gekomen om het voormalige Sanhedrin nieuw leven in te blazen. Het herstel van het Sanhedrin kan niet onvoorzien of toevallig worden genoemd. Het heeft alles te maken met de vervulling van de Bijbelse profetieën waaronder het fysieke herstel van Israël. Voordat de Here Jezus terugkeert, moet ook het Sanhedrin weer zitting hebben. Het is een herleving van de rechtspraak uit de tijd van Jezus.

Het Sanhedrin bestaat uit een President, een opperste rechter, en 69 leden. Het Sanhedrin was het hoogste rechtsorgaan in de tijd van de Tweede Tempel en bestond uit zeventig verschillende leden, en was gebaseerd op het bestaan van zeventig volkeren. Elk volk vertegenwoordigde verschillende eigenschappen van de menselijke natuur. Op die manier bleef niets verborgen voor de leden van het Sanhedrin. Als gevolg van de zeventig leden, had het Sanhedrin van Israel alle eigenschappen van de mensheid, verspreid over de zeventig volkeren, in zich. De beslissingen van het huidige Sanhedrin worden genomen bij meerderheid van stemmen.

Het Sanhedrin was in de hellinistisch-romeinse periode de Joodse rechterlijke en uitvoerende macht in Jeruzalem. Het werd ingesteld in de tijd van de Maccabeeën. De 72 leden bestonden uit overpriesters, oudsten van het volk en voor een belangrijk deel uit schriftgeleerden van wie er ook velen ambten bekleedden in synagogen en rechtbanken. Een Schriftgeleerde kon tevens priester zijn of behoren tot een van de beide invloedrijke religieuze groeperingen, de Sadduceeën en de Farizeeën. Als teken van zijn waardigheid droeg hij net als de edellieden een toga, versierd met lange kwasten.

Bijeenkomst van het Sanhedrin

Onder de competentie van het Sanhedrin vielen de uitleg en toepassing van de overgeleverde wet, de beslissing over oorlog en vrede en heel de burgerlijke en godsdienstige rechtspraak. Koning Herodus was niet bepaald gecharmeerd van deze club want na zijn verovering van Judea, liet hij 45 leden van het Sanhedrin, ter dood brengen. In de Romeinse tijd behield het Sanhedrin weliswaar zijn jurisdictie en politieke bevoegdheid in Judea maar kon het geen politieke beslissingen meer nemen of doodstraffen uitvoeren zonder de toestemming van de Romeinse procurator

[Pontius Pilatus](#), die vanaf 26 n. Chr. over Israël was aangesteld. Na de verwoesting van Jeruzalem in 70 n. Chr. hieven de Romeinen het Sanhedrin op. In plaats daarvan kwam het gerechtshof van de rabbijnschool Jabneel, dat later naar Tiberias werd verplaatst; het was alleen bevoegd in godsdienstzaken.

Het Sanhedrin is vooral bekend vanuit Jezus' tijd. Zij waren het die het volk van Israël aangemoedigden om de Here Jezus te kruisigen en zijn apostelen te vervolgen en te doden. Dit waren ook de mannen wiens leringen en leerstellingen later in de Talmoed zouden worden verzameld. Met zijn triomfale intocht in Jeruzalem bracht Jezus veel beroering teweeg onder de opperpriester en de andere religieuze autoriteiten. Zijn zuivering van de Tempel van kooplieden, geldwisselaars etc., was een uitdaging aan het gezag van het Sanhedrin, die toestemden in de handel en daarvoor provisie ontvingen. Marcus en Matthéüs beschrijven hoe de Here Jezus aan de vooravond van het Joodse paasfeest werd gearresteerd en 's nachts voor de hogepriester en het volledige Sanhedrin, werd geleid.

Marcus vermeldt dat men bewijsmateriaal tegen de Here Jezus zocht, maar dat het onmogelijk was om- zoals de Joodse wet voorschreef- twee getuigenissen te vinden die met elkaar overeenstemden. Sommige 'valse getuigen' zeiden dat de Here Jezus zich tegen de Tempel had uitgesproken, maar zelfs hun verklaringen waren niet eensluidend (Marcus 14:55-59). Het proces zou dus als een nachtkaars hebben kunnen uitgaan als de hogepriester niet gekomen was met een vraag waar het hele evangelie van Marcus om draait.

Marcus 14:61-62 Zijt Gij de Christus, de Zoon van de gezegende? En Jezus zeide: Ik ben het, en gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende met de wolken des hemels.

Deze uitspraak werd beschouwd als een godslastering. De hogepriester scheurde zijn kleren en alle priesters waren het er over eens dat Jezus 'de dood verdiende'. De aanklagers verklaarden Hem tijdens het verhoor schuldig aan godslastering en 'veroordeelden Hem als zodanig schuldig.' Niets van wat de Here Jezus volgens het Evangelie heeft gezegd of gedaan kon echter volgens de Joodse wet als godslastering worden uitgelegd. Jezus, bestreed bedrog, schijnheiligheid, machtsmisbruik en wreedheid en gebruikte duidelijke taal om Zijn misnoegen kenbaar te maken over de Farizeeën, de Sadduceeën en de Schriftgeleerden. Hij maakte ze uit voor huichelaars, blinde wegwijzers, uitzuigers, slangen en addereengebroad. Hij vergelijkt ze met rottende resten van een kadaver. Na een tweede zitting van het Sanhedrin werd Jezus voor Pontius Pilatus geleid.

De Here Jezus voor het Sanhedrin

Lucas: 22:1 En de gehele menigte van hen stond op en leidde Hem voor Pilatus. En zij begonnen Hem te beschuldigen en zeiden: Wij hebben bevonden, dat deze ons volk verleidt, doordat Hij verbiedt de keizer belasting te betalen, en van Zichzelf zegt, dat Hij de Christus, de Koning is. Pilatus vroeg Hem en zeide: Zijt Gij de Koning der Joden? Hij antwoordde hem en zeide: Gij zegt het.

Pilatus zag heel goed dat de beschuldigingen tegen de Here Jezus in feite niets inhielden en deed zelfs verschillende pogingen om Hem in vrijheid te laten stellen. Het lukte hem niet en Jezus werd tot de meest wrede straf van de kruisdood veroordeeld. Een groot aantal opperpriesters en Schriftgeleerden waren getuige

van Zijn dood.

Volgens een van de leiders van de Sanhedrin rabbijn Yeshai Ba'avad, zijn de leden die thans zitting nemen, niet noodzakelijkerwijs ook de permanente leden van de toekomst: *“Wat het belangrijkste is, is dat de Sanhedrin terug is.”*

Dit Sanhedrin laat van zich horen want ze hebben [paus Franciscus op 9 september 2015 voor haar Rechtbank gedaagd](#) om te worden veroordeeld vanwege zijn samenzwering in het leiden van diefstal van het Land Israel. Naast de paus zijn ook gedaagd te verschijnen Barack Hussein Obama, zijn minister van Buitenlandse zaken John Kerry, de landen die het nucleaire verdrag met terreurstaat Iran hebben ondertekend en nog een hele serie andere landen en natuurlijk de Europese Unie en daarbij niet te vergeten Nederland.

Het idee voor een 'proces' is ontstaan nadat het Vaticaan op 13 mei 2015 [de Palestijnse Autoriteit officieel heeft erkend](#) als staat en dat in officiële documenten heeft vastgelegd nog voordat deze terreurstaat officieel is opgericht. In Israël reageerde men zeer geschokt door deze eenzijdige stap van het Vaticaan. Het pausdom laat met deze beslissing nogmaals zien een grondige afkeer te hebben van de Joodse staat. Daarnaast negeert Rome de Bijbelse waarschuwingen en profetieën, waarin duidelijk wordt gesteld dat de Messias Zelf zal oordelen over alle volken en landen die de verdeling van Israël hebben veroorzaakt of gesteund. Deze actie van het Vaticaan maakt onderdeel uit van een lange geschiedenis van activiteiten waarin de Rooms Katholieke kerk haar missie nooit heeft veranderd het volk van Israël te vervolgen. De rol die Rome vandaag speelt ten aanzien van Israël is nog even bedenkelijk als vroeger. Het Vaticaan was van meet af aan tegenstander van de oprichting van de staat Israël in het aloude Bijbelse land, met Jeruzalem als hoofdstad.

Het Sanhedrin in oude tijden

Sinds de oprichting van de Joodse staat in 1948 staat het Vaticaan aan de kant van Israëls Arabisch-Islamitische vijanden en ontkent het Vaticaan het recht van het Joodse volk op een eigen staat. Het Vaticaan heeft de staat Israël weliswaar in 1993 erkend, maar ondanks deze erkenning is er in de houding van het Vaticaan ten aanzien van Israël, niets veranderd. Het pausdom ontkent al eeuwen stelselmatig de legitieme rechten van het Joodse volk op de stad Jeruzalem. In 325 n. Chr., werd op het concilie van Nicea het Joodse volk officieel van haar plaats in Gods heilsplan beroofd.

In 1948 schreef: "Observatore Romania" dat de nieuwe staat Israël niet de erfgenaam is van het Bijbelse Israël. 'Het Heilige Land en zijn heilige plaatsen behoren alleen aan de christenheid 'het ware Israël' toe.' Dit soort uitspraken staan volledig haaks op wat de Bijbel leert en hebben helemaal niets met de echte Gemeente van Christus te maken. Jeruzalem is de stad van God, gegeven aan zijn kinderen, het volk van Israël. De Vaticaanse autoriteiten blijven echter volhouden dat Israël een 'bezettende' macht is en dat terwijl Israëls Bijbelse recht op het land ook nog eens [vast ligt in bindende documenten](#).

Het Sanhedrin haalde [eerder al fel uit naar Rome](#) en werd door de raad „de erfgenamen van de Romeinen, de veroveraar, de verwoester van Jeruzalem, de verdrijver van Joden en vernietiger van het land van Israël” genoemd.

Resultaat van de rechtszaak 9 september 2015

De rabbijnen [riepen de paus en Obama voor het gerecht](#) wegens misdaden die leiden tot dodelijk gedrag tegen Israël en het Joodse volk. De sterkste beschuldigingen werden tegen de paus ingebracht, vanwege het feit dat hij de 'staat Palestina' met een officieel Verdrag erkende. Volgens het Sanhedrin, heeft de paus die beweert de Bijbel te accepteren terwijl die duidelijk stelt dat het land van Israël aan de Joden werd gegeven, de wereld in groot gevaar gebracht. Rabbijn Jehosjoea Hollander trad op als adviseur van de verdediging en bracht overtuigende argumenten voort die moeilijk te weerleggen waren. Terwijl Hollander bevestigde dat de feiten zoals vermeld door het Sanhedrin nauwkeurig en onweerlegbaar waren, beweerde hij echter dat elk van de verdachten toch onschuldig was en bood drie redenen aan die het Sanhedrin moesten overtuigen het oordelen van de verdachten achterwege te laten.

Het eerste geval, verdediging door omstandigheden, rechtvaardigt de acties van de paus en Obama in het licht van verbetering van omstandigheden. Het tweede geval, verdediging door verlegging, omdat een deel van de schuld aan anderen toegeschreven kan worden. De derde verdediging, verdediging door gebrek aan opzet, beweerde dat er geen criminele bedoelingen achter de acties van de twee leiders zaten. Hollander redeneerde dat de paus werd geconfronteerd met massale slachting van zijn volgelingen, en dat hij daarom zijn pogingen om de Islam te paaien niet tegen het Joodse volk gericht waren. Hetzelfde kan worden gezegd over Obama, zoals Hollander uitlegde. Hollander probeerde de acties van de president te rechtvaardigen door te beweren dat zij gebaseerd lijken te zijn op hoop. "Ik zou beweren dat president Obama geen criminele bedoelingen had", verklaarde hij. "Hij zei dat hij gelooft dat, door Iran een lid van het wereld leiderschap te maken, hun intentie om Israël te bombardementen zou dalen. Het is niet strafrechtelijk om die hoop te koesteren."

Op het laatst kon het Sanhedrin niet met een specifiek vonnis tegen de paus en Obama komen, gezien de eerdere uitspraken gericht op hun beleid en acties.

Sanhedrin vraagt Iran te helpen bij de bouw van de Tempel

Het Sanhedrin [vroeg in maart 2017](#) Israël's grootste vijand Iran te helpen bij de herbouw van de Tempel. Het Sanhedrin stuurde een brief naar de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Mohammad Zarif om hem uit te nodigen te helpen bij deze historische missie. *"We waren blij om te horen dat u refereerde aan het prachtige en unieke hoofdstuk in de geschiedenis van onze natie, waarin Cyrus, als koning van het Perzische rijk, toestemming gaf voor de bouw van de Joodse tempel in Jeruzalem. Uit uw verklaringen hebben wij opgemaakt dat u de acties van koning Cyrus steunt en dat uw land de oprichting van een Tempel op de berg Moria ondersteunt. We nodigen u uit om hierover een dialoog met ons aan te gaan"* aldus de brief. Het Sanhedrin heeft tevens in een brief in het Hebreeuws, Engels en Arabisch, ['de Arabieren als de zonen van Ismaël'](#) uitgenodigd een rol te spelen in de herbouw van de 3^e Tempel.

Volgens Rabbi Hillel Weiss, woordvoerder van het Sanhedrin, kunnen de betrekkingen tussen Israël en Iran hierdoor drastisch veranderen. *"Wij respecteren de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken en zijn oprechte bedoelingen die hij tot uitdrukking bracht met betrekking tot de Tempel. De dialoog moet gebaseerd zijn op*

religie en wederzijds respect, en niet uitsluitend op politieke belangstelling. Zoals hij zei, hebben we in het verleden aan dit streven meegewerkt en als het inderdaad net zo belangrijk is voor de Iraniërs als voor hun voorgangers, is er geen reden waarom ze niet kunnen meewerken aan de bouw van de Derde Tempel. "

Ondanks de goede wil van het Sanhedrin is het onwaarschijnlijk dat Iran de Israëlische toenadering zal accepteren. Voor Iran zou dit een ommekeer zijn van twee decennia vijandigheid. Hoewel het oude Perzië vriendelijk was tegenover de omvangrijke joodse bevolking en later goede banden met Israël onderhield, kan het huidige Iran onder leiding van de middeleeuwse ayatollahs, bepaald niet als een vriend van Israël worden gezien. Na het herstel van de huidige staat Israël was Perzië (Iran) het tweede land met een moslimmeerderheid dat Israëls soevereiniteit erkende, maar de goede diplomatieke banden met Israël eindigden abrupt na de Iraanse revolutie in 1979. Dit proces culmineerde in openlijke [vijandigheid](#).

Sanhedrin offert op de Olijfberg om verbond van Noach met God te vernieuwen

Eind september 2019 vond op de Olijfberg een bijzondere plechtigheid plaats. Het Sanhedrin had vertegenwoordigers uit [70 landen uitgenodigd](#) om namens de hele mensheid met [een offer op de Olijfberg](#) het verbond van Noach met God te vernieuwen. Op deze driedaagse conferentie in Jeruzalem is het Sanhedrin begonnen met het [opnieuw invoeren van dierenoffers](#) en roept het op tot de wereldwijde implementatie van de [Noachitische wetten](#), inclusief de oprichting van een internationale rechtbank in Jeruzalem die uiteindelijk de macht moet zou krijgen om iedereen te veroordelen die "godslastering" pleegt. Dezelfde aanklacht die Jezus te verduren kreeg door zich niet te onderwerpen aan de wetten van het Sanhedrin. Wat hier gebeurt is op geen enkele manier Bijbels gezien goed te keuren. Wat velen niet weten is dat het [Amerikaanse congres](#) en elke president sinds Jimmy Carter de Noachitische-wetten een officiële juridische status hebben gegeven.

Dierenoffers van het Oude Verbond zijn volledig afgeschaft door het opperste offer van Jezus aan het Kruis, inclusief de totale vernietiging van de 2^e tempel in het jaar 70 door de Romeinen waar die offers plaatsvonden. Wat het Sanhedrin heeft ingevoerd is een wettisch, occult gebeuren, in een poging op die manier God gunstig te stemmen en de mensheid, de wereld te redden. Daarvoor is echter iets anders nodig: bekering en geloof in de Here Jezus. Volkomen duidelijk is dat de Noachitische-wetten komen van de Talmoed en niet van Gods Heilige Woord, de Bijbel.

Het offer dat werd gebracht op de Olijfberg door het Sanhedrin en de 70 volken.

Opmerkelijk was dat de vertegenwoordigers van Zuid-Amerika zich uiteindelijk distantieerden van het brengen van het offer. Volgens hen hoeven wij geen offers meer te brengen na het offer dat Jezus bracht met Zijn eigen leven. En terecht! Omdat Joden geen offer mogen brengen anders dan op Tempelberg, bracht één van de aanwezigen uit de volken het offer, een geit. Volgens het

Sanhedrin is het offer dat gebracht is geen offer voor de zonde, maar een brandoffer, zoals Noach dat bracht na de zondvloed, met als doel het redden van de wereld. Tijdens de plechtigheid werd ook een verklaring ondertekend, waarin de zogenaamde Noachitische geboden werden bevestigd: geen goden aanbidden; God niet vervloeken; een goede rechtspraak; geen moorden plegen; geen overspel, geen bestialiteit of seksuele immoraliteit plegen; niet stelen; geen vlees eten dat afgescheurd is van een levend dier.

Het is opmerkelijk dat deze verklaring, inhoudelijk, sterk overeenkomt met de verklaring die paus Franciscus eerder dit jaar ondertekende met de groot-imam sjeik Ahmed el-Tayeb van Al Azhar in Abu Dahbi, Verenigde Arabische Emiraten. Deze verklaring heeft de titel 'Human Fraternity for World Peace'. Beide verklaringen worden uitgesproken in de 'Naam van God'. Voor de imam is dat Allah, voor de paus is dat God en voor het Joodse Sanhedrin is dat Hashem, zoals zij God noemen. De sterke indruk wordt gewekt dat ze het allemaal over dezelfde God hebben. In geen van beide verklaringen komen we de naam Jezus tegen. We zien hier het geleidelijk samengaan van de wereldreligies islam, rooms-katholicisme en Jodendom, waarin geen plaats is voor Jezus. Het is een duidelijk teken dat de komst van de antichrist niet ver meer weg is.

Israël zal in hun blindheid hun afwijzing van Jezus voortzetten met de bouw van een derde tempel waar de dagelijkse offers kunnen worden gebracht. Deze gebeurtenissen die nu plaatsvinden, zijn tekenen die wijzen op

de naderende vervulling van de profetieën over de laatste fase van het huidige wereldbestel en op de naderende herverschijsning van Jezus op aarde.

Terug naar: [Inhoud](#)